

γλινιάρης ἐπίθ. Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - *ἀρής*.

Ὁ ρυπαρός, ὁ λιγδωμένος. Συνών. ἀκάθαρος **ΑΙ**, ἀσουμπαλιάρης **1**, ἀσουμπαλος **1**, ἀτσαλιάρικος **1**, ἄτσαλος **4**, ἀτσιγγάνικος **2**, Ἀτσιγγανός **3**, βρωμέας, βρωμιάρης **1**, βρωμιάρικος, βρώμικος **1**, βρώμιος **1**, βρωμούσης, βρωμύλος, γλίτσης, λιγδιάρης, λιγδωμένος.

γλινιάς ὁ, Στερελλ. (Αἰτωλ.) γλινέας Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα*.

Ἐδαφος ἀργιλλώδες ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. *Γλινιάς* καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Θράκ. (Ἀλεξανδρούπ.) Σαμοθρ., ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπ. Μῆλ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ὁ τοῦ *Γλινιά* τίς Πλατάνες Χίος (Ποταμ.).

γλινιασμα τό, ἐνιχ. *γλινιασμαν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γλινιάζω*.

Ἡ σῆψις τῶν ξυλοκεράτων, λόγῳ τῆς γλοιώδους ὕφης τῆς παρουσιαζομένης κατ' αὐτήν. Συνών. μύξιασμα, σάχλιασμα.

γλινιαστός ἐπίθ. ἐνιχ. *γλινιαστός* Εὐβ. (Λιχάς).

Ἐκ τοῦ ρ. *γλινιάζω*.

Ὁ πλήρης ἰλύος, λασπώδης: *Κεῖ τοῦ χῶμα εἶναι ἄδπρον καὶ γλινιαστό*. Συνών. βουρκοτός **1**, γλινερός **2**, γλιστρωτός, γλιτσερός, γλιτσίάρικος, λασπερός, λασπιάρης, λασπιάρικος, λασπουριάρικος, λασπουριασμένος.

γλινίκι τό, Πελοπν. (Καρδάμ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - *ίκι*.

Πάχος, λίπος ἐνθ' ἄν. **β**) Μεταφ., παχύς, λιπαρός, ἐπὶ ζώων Καρδάμ.: *Τούτη ἡ σκύλλα ἔγινε γλινίκι* (ἦτοι ἐπάχυνε ὑπερβολικά). Συνών. *γλίνα*, *γλινί*, *λαρδί*, *ξύγρι*, *πάχος*.

γλινικώνω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλινίκι*.

Καθίσταμαι παχύς, παχύνομαι.

γλινίτης, ὁ Κρήτ. *γλιν-νίτης* Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - *ίτης*.

Ὁ ἐδώδιμος μύκης *γλιστρίτης* **1α**, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Νόστιμοι ποὺ 'ναι-ν-οῖ γλιν-νίτες τηγανισμένοι!* Πυλ. *Πᾶμε νὰ μαέψουμε γλιν-νίτες αὐτόθι. Ἡῶρα ἔνα γαλάθι-μανίτες, οὐλ-λο γλιν-νίτες* Καρδάμ. Συνών. ἀχερίτης, *γλιστρίδι* **(II) 2** *γλιστρίτης*, *γλιστρίτσα* **1**, *γλιστρομανίτα*, *γλιστρομανίτης*, *γλιτσίτας*, *δροσίτης*, *κουκούμι*, *πλατοκέφαλος*.

γλινὸ τό, Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα*. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ. ὑπὸ τὸν τύπ. *γλινόν*.

Τὸ λίπος τοῦ χοίρου. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ. Συνών. *γλίνα*.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γλινό* Σῦρ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλινὸς* ὁ, Ἀθῆν. Κάρπ.

γλिनογῆ ἡ, ἐνιχ. *σγλινόη* Θεσσ. (Μεγαλόβρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλίνα* καὶ *γῆ*.

Ἐδαφος ἀργιλλώδες: *Εἶναι ἡ τόπους σγλινόη*.

γλिनοκέρι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλίνα* καὶ *κερί*.

Τὸ ἐκ γλίνης, ἦτοι λίπους, κατασκευαζόμενον *κερί*, τὸ κακῆς, ἐπομένως, ποιότητος: *Παροιμ.*

Ἐδιάλεγα, ἐδιάλεγα, πῆρα τὸ γλινοκέρι (ἐπὶ ἀποτυχίας εἰς τὴν ἐκλογήν, παρὰ τὰς καταβληθείσας προσπάθειας). Συνών. *ξυγγοκέρι*.

γλινόπλιθα ἡ, Πελοπν. (Λεχαίν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλίνα* καὶ *πλίθα*.

Πλίνθος ἐξ ἀργίλλου: *Ἡ γλινόπλιθα εἶναι πολὺ σκληρή. Τὰ σπίτια εἶναι χτισμένα με γλινόπλιθες*.

γλίνος ὁ, Θράκ. (Σηλυβρ.)—Α. Μαρμέλ., *Θαλασσιν.*, 115 Κορ., Ἀτ., 5, 42 καὶ Γαλην., 192 K. Foy, *Lauts. griech. Vulgär.*, 14—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Βλαστ. 431 *γλινός* Π. Οἰκονομίδ., Κατάλογ. ἰχθ. Ἑλλάδ., Ἰνστιτ. Ὠκεαν. Ἀλιευτ. Ἑρευν. 11 (1972), 532 *γλίνους* Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Καρδίτσα.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Σαμοθρ. *βλίνος* Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα*

1) Ὁ ἰχθύς *Γλίνος* ὁ ποτάμιος (*Blennius fluviatilis*) τῆς οἰκογ. τῶν *Βλεννιδῶν* (*Blenniidae*) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Καρδίτσα.) **2)** Ὁ θαλάσσιος ἰχθύς *Γλίνος* ἡ φολίς (*Blennius pholis*) τῆς οἰκογ. τῶν *Βλεννιδῶν* (*Blenniidae*) Θράκ. (Σηλυβρ.) Πόντ. (Ἰνέπ.) Σαμοθρ.—Α. Μαρμέλ., *Θαλασσιν.*, 115 Κορ., Ἀτ., 542 καὶ Γαλην., 192 K. Foy, ἐνθ' ἄν. 14—Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Βλαστ. 431 Π. Οἰκονομίδ., ἐνθ' ἄν., 532: *Σὰ βλίνο ἔφνε ἀφ' τὰ χέρᾱ μου* Ἰνέπ. Συνών. εἰς λ. *γλίνο* ὁ. **3)** Μεταφ., ἄνθρωπος ἀνόητος, ὁ τελευταῖος, ἄνευ ἀξίας Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Σαμοθρ.: *Ἰσὺ γεῖσι πουῶτους κ' ἰγὼ γεῖμι* γλίνους (ἐσὺ εἶσαι ὁ πρῶτος, ὁ ἀξίος, κ' ἐγὼ ὁ τελευταῖος, ὁ ἀνάξιος) Σαμοθρ.

γλινοστούρνι τό, Ἰθάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλίνα* καὶ *στούρνα*.

Ἐδαφος ἀργιλλοαμμώδες: *Δὲ φτάνει ποὺ τὰ χῶματα τοῦτα εἶναι γλινοστούρνια καὶ κοκκινόχῶματα, βαριά καὶ δύσκολα 'ς τὸ δούλεμα, καὶ ἀποπάνου ἔχουμε τσ' ἀρρώστεις 'ς τὰ κλήματα*.

γλινότοπος ὁ, Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Ἀνώγ. Βερεστ. Γαργαλ. Καλάβρυτ. κ.ά.) Στερελλ. (Λεπεν.) *σγλινότουπους* Θεσσ. (Μεγαλόβρ.) *γλιντοτόπι* τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Βερεστ.)—Δ. Λουκοπ. Γεωργ., Ρούμελ., 115 *γλινουτόπ'* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γλίνα* καὶ *τόπος*.

Τόπος, ἔδαφος ἀργιλλώδες ἐνθ' ἄν.: *Εἶναι γλινότοπος τὸ χωράφι ἅμα βρέξη, γίνεται λασπότοπος* Ἀνώγ. *Τὰ χωράφια μας εἶναι γλιντοτόπια, βαριά χῶματα* Γαργαλ.

γλινού ἡ, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γλίνα*.

Ὁ πετραῖος ἰχθύς *Βλέννιος* ἡ φολίς (*Blennius pholis*), τῆς οἰκογ. τῶν *Βλεννιδῶν* (*Blenniidae*), ὁ *βλέννος* τῶν ἀρχαίων. Συνών. *γαῖδοουρέλα*, *γλανὸς* **3**, *γλίνος* **2**,

